

[Kurt Hansen]

i øvrigt etableres? Det mener jeg er mildt sagt afstumpet.

Regeringen har også i dag over for folketinget og offentligheden fortalt, at det, der skal til, er en fortsættelse af indkomspolitikken, den indkomspolitik, som vi alle sammen ved har betydet en reallønsnedgang for lønarbejderne. Denne reallønsnedgang skal videreføres; det bliver en jernhård lønsænkningspolitik, vi kommer til at opleve i fremtiden. Kombineret med denne jernhårde lønsænkningspolitik vil vi opleve stadig flere indgreb over for, hvad man måtte kalde faglige demokratiske rettigheder. Vi har set, hvordan man har grebet ind over for blokadevåbnet, vi har set, hvordan man har forsøgt at kriminalisere strejkeretten osv.

Det må pointeres, at hvis man vil føre indkomspolitik, hvis man vil føre den politiske linje igennem, bliver man også nødt til at bruge de midler, som er nødvendige, i det øjeblik arbejderne siger, de ikke vil finde sig i den politik. For det siger arbejderne naturligvis, når det betyder denne lønsænkning.

De ændringer, der er sket i arbejdsformidlingsloven igennem det sidste 1½ år, har arbejdsministeren vidt og bredt udtalt er til gavn for de langtidsarbejdsløse. Det er naturligvis noget gas. Det, der er tale om, er, at ændringerne har tjent til at udskyde de langtidsarbejdsløse problemer; her tænker jeg på moratorieordningen og forlængelse af dagpengeperioden. Jeg mener, det er vigtige ting at få igennem, men en sådan ændring må være kombineret med, at regeringen er interesseret i på et tidspunkt at få lagt den uddannelses- og beskæftigelsesplan frem, som regeringen har lovet os så tit, og som vi ikke har set skyggen af endnu. Jeg spurgte i juli sidste år: får vi den uddannelses- og beskæftigelsesplan? Ja, vi får den snart, lød svaret. I august var det unødvendigt at komme med et dagsordensforslag, fordi regeringen havde planen lige på trapperne. I november måned havde man den også lige på trapperne. Der skete heller ikke noget. Under finanslovedebatten i år trak jeg det også frem: får vi snart den uddannelses- og beskæftigelsesplan? Ja, vi får den snart.

Nu vil jeg igen spørge arbejdsministeren, ikke om vi snart får den, men hvornår vi får den uddannelses- og beskæftigelsesplan, som sikrer, at ingen langtidsarbejdsløse kommer til at falde for 26 ugers reglen. Nu kan det

ikke nytte noget, at man bliver ved med at snakke uden om disse problemer; vi må have det klokkeklare svar, og det skal være i dag.

Endvidere har de ændringer, som er sket i arbejdsløshedsloven, også haft andre virkninger end at udskyde problemerne. De har også haft en virkning, at arbejdsformidlingssystemet er blevet et endnu mere arbejdsgivervenligt instrument, at den service, som arbejdsgiverne i forvejen har kunnet få igennem arbejdsformidlingskontorerne, er blevet udbygget. Den seneste vedtagelse af en ændring i arbejdsløshedsloven taler meget tydeligt herfor, netop det at arbejdsformidlingskontorerne nu kan udsende lister til arbejdsgiverne over den arbejdskraft, som arbejdsformidlingskontoret kan tilbyde med kvalifikationer m. v. Det står klart i betænkningen til lovforslag nr. L 182, at man fra arbejdsformidlingskontorerne nu kan udsende lister til arbejdsgiverne over den arbejdskraft, som man har til rådighed, og på disse lister kan man samtidig opgøre, hvilke kvalifikationer m. v. arbejdskraften måtte have. I denne forbindelse vil jeg godt stille et andet spørgsmål: hvad dækker det »m. v.« over? Det vil jeg godt bede om at få at vide. Hvad kan der reelt tegnes op på disse lister, som skal udsendes til arbejdsgiverne? Hvilke data må være tegnet op på listerne? Jeg ved godt, at navn og adresse ikke må komme med endnu, men det er klart, at der er et massivt borgerligt pres for, at det skal komme, og vi ved også, hvor følgagtig den socialdemokratiske regering er over for de borgerlige partier, ikke mindst hvor følgagtig vores meget ambitiøse arbejdsminister er, når venstre kalder til forhandling i korridorerne.

Denne politik med ændringer i arbejdsløshedsloven er ikke en politik, man må anskue isoleret; det er en politik, der meget kraftigt tjener til yderligere understøttelse af den hårdnakkede indkomspolitik.

Det, som forespørgselsdebatten skulle dreje sig om, var de arbejdsløses situation, deres muligheder eller mangel på samme som arbejdsløse. Der har været nævnt en række forhold dels fra hr. Jørgen Jensens side, dels fra hr. Ole Henriksens side, som jeg ikke skal repetere. Blot skal jeg gentage, at det er fuldstændig uacceptabelt for VS, at man som arbejdsløs har meget begrænsede udfoldelsesmuligheder i henseende til fritidsaktiviteter, undervisningsaktiviteter m. v. Der er jo ikke